

vizhez. Ezért az alantabb fekvésű helyekre és a nyirkos völgyetekbe (vápákba) való.

A *dió*- és *gesztenyefa* a meleg, száraz fekvésű, mély rétegű, lazább fajtájú, meszes, agyagos talajt kedveli, de máshol is megél és terem.

A legelőre csakis *magas törzsű* (2 méteres), ép és erőteljes oltványok és fácskák valók, amilyenek mérsékelt árban az állami faiskolákból szerezhetők be. Az eziránti kérvények az illetékes kerületi gazdasági felügyelőhöz nyújtandók be.

A legelőn legczélszerűbb a fákat *háromszöges hálózatban*, azok fajtája szerint egymástól 20—30 méter távolságra ültetni. A legelőből kihalított gyümölcsfatelepen pedig 8—10 méterre.

(Folyt. köv.)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

FELHIVÁS

a „gr. Tisza Lajos“, a „Wagner Károly“, az „Erzsébet királyné“, a „Luczenbacher Pál alapítvány“-ból és a „Faragó Béla“-féle alapítványból kiosztandó segélyek ügyében.

Az Országos Erdészeti Egyesület fenn megnevezett öt jótékony alapítványából a folyó évi segélyek ez évi december hóban osztatnak ki. Az elsőnek a kamataiból az olyan önhibájukon kívül szorult helyzetbe jutott magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhetnek anyagi támogatást, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésüktől kezdve mostanáig legalább öt éven át tagjai voltak s mint ilyenek, tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A második alapítványból pedig az olyan erdőtisztí és erdőaltisztí özvegyek és árvák nyerhetnek segélyt, kiknek férje, illetőleg atyja az Országos Erdészeti Egyesületnek állandóan és szintén legalább öt éven át tagja volt és tagsági kötelezettségét teljesítette. A harmadik alapítvány segélyeért olyan elhalt magyar erdőtisztek árva leányai folyamodhatnak, kik az egyesületnek halálukig s szintén legalább öt évig tagjai voltak és tagsági köte-

lezettségüknek eleget tettek. A negyedik alapítványból hasonló feltételek mellett erdőtisztai özvegyek és árvák, az ötödikből erdőtisztek és altisztek árvái nyernek segílyt.

Ezen feltételekhez képest felhívjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt **bélyegtelen** folyamodványukat legkésőbb folyó évi november hó 10-ig az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. szám, II. emelet) nyujtsák be.

A folyamodványban kitüntetendő: az élvezett fizetés vagy nyugdíj és nevelési pótlék összege, az összes gyermekek száma, kora és foglalkozása, nemkülönben az, hogy azok részesülnek-e máshonnan segílyben (alapítványi hely, ösztöndíj, állami erdőtisztek gyermekeinek nevelését segítő alap stb.).

Budapest, 1911. évi szeptember hó.

A titkári hivatal.

FAKERESKEDELEM.

A vinkovcezi kincstári tölgyfaárverés eredménye. A vinkovcezi kir. főerdőhivatalánál folyó évi szeptember hó 28-án, a horvát-szlavon volt határörvidék területén fekvő koros tölgyesekből a folyó évben kihasználásra kerülő kilencz kincstári vágás, összesen 56238 kat. hold területén álló 7486 drb. tölgy, 41.611 drb. kőris, 856 drb. szil és 204 drb. gyertyán és egyéb törzs eladása iránt a nyilvános versenytárgyalás felette kedvező eredménnyel folyt le.

Már a bródi vagyonközség részéről folyó évi szeptember hó 15-én megtartott faeladási versenytárgyaláson elért kedvező eredményből és különösen pedig abból a körülményből is, hogy ezen faeladás alkalmával nagyon sok vevő üzlethez jutni nem tudott, azt lehetett következtetni, hogy a kincstári faeladás is kedvező eredménnyel fog járni. És csakugyan az árverés napján igen nagy érdeklődés mellett a kilencz vágás faanyagának megvételére összesen 33 ajánlat adatott be, amelyek felbontása után a legjobb ajánlatok szerint a kilencz vágás 1,499.780 K-ra becsült faanyaga 2,211.427 K

vételáron kelt el s így a becsárral szemben 711.647 korona, vagyis átlag 47·5⁰/₀ felülfizetés éretett el.

A megtartott faeladás alkalmával mindazon czégek, amelyek a bródi vagyonszükség részéről megtartott faeladásnál tölgyfa-szükségletüket már némileg fedezték s azok is, amelyek előző évekből el nem adott tölgyfakészletekkel még rendelkeznek, mérsékeltebb ajánlatokat tettek, de azok a czégek, melyek még fához nem jutottak, az egyes vágások faanyagát feltűnő túlfizetésekkel biztosították a maguk részére s így egyes vágásoknál a becsárakkal szemben 50, sőt 66⁰/₀-os túlfizetések is érettek el. Magas ajánlataik megtételére ösztökölte őket elsősorban a tölgyfapiacznak kedvező volta, különösen pedig a nagymértékű kádárfának újból való folytonos áremelkedése is, amely az előző években teljesen számításán kívül hagyatott már.

A köbegységenkénti átlagárak a következők:

	B e c s á r		E l é r t á r	
	1910	1911	1910	1911
	k o r o n á k b a n			
Tölgyfűrészrönk	48·54	60·04	76·09	91·62
Hasított áru készítésére alkal-				
mas tölgyfa	27·60	32·42	43·25	49·47
Kőris- és szilvifa	18·—	22·—	28·20	33·57

Ezek az eredmények jobbak, mint a bródi vagyonszükségnél, daczára annak, hogy ott a felülfizetés százaléka magasabb volt s daczára annak, hogy a vagyonszükségi erdő minőségre a most használatra kerülő kincstári vágások felett áll.

Bokor Róbert.

A Máv. talpfaverseny tárgyalása szeptember 26-án az érdekeltek élénk részvétele mellett folyt le. Összesen 104 ajánlatot nyújtottak be, melyek a szükségelt talpfamennyiséget jóval meghaladják. Az ajánlatokat három csoportba lehet osztani; először oly ajánlatok, melyek nevetségesen olcsó, az előállítási árt sem fedező árakat kérnek. Ezek minden áron megszabadulni óhajtanak talpfakészleteiktől. A második csoportba tartoznak azok az ajánlattevők, akik telepeik és munkásaik foglalkoztatása érdekében a lehető legolcsóbb, csekély hasznót nyújtó ár mellett vállalkoztak

a szállításra. Az így olcsón felajánlott talpfamennyiség a szükségletet teljesen fedezi. A harmadik kategóriába tartoznak azok az ajánlatok, melyek spekulációs czélokat szolgálva, magas árakat kérnek. Ezekre most egyáltalában nem kerül a sor s így konstatálható, hogy a Máv. ezuttal nagyon olcsón fedezte talpfaszükségletét.

Ujabb árfelemelések a puhafaszakmában. Az Erdészeti Lapok legutóbbi számában regisztrált áremelések óta most ujabb áremelésekről számolhatunk be. A felsőmagyarországi puhafatermelők kartellje az építés élénkségére való tekintettel a jegyenefnyő árait köblábanként 8—10 fillérrel felemelte; ugyanennyivel emelték fel az erdélyi, felsőmagyarországi és tiszavidéki fatermelők a lécz és zárlécz árát. Érdekes jelenség, hogy a puhafaüzletben uralkodó jó konjunktura a nyersfaeladásoknál alig érezteti hatását.

Uj vállalatok. *Tiszavidéki* tutajtársulat czéggel Máramaroszigeten új vállalat alakult. — A *Neuschlosz-Nasiczi* Tanningyár S. Gjurgenovácson parkétgyárat létesített. — *Zweig Leo* galgóczi kereskedő mezőgazdasági faáru- és kocsigyár r.-t.-ot létesített, fél millió korona tőkével.

